

ת"פ 15184/01/17 - מדינת ישראל נגד ליטל שרעבי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15184-01-17 מדינת ישראל נ' שרעבי
לפני כבוד השופט העמית דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אילנה קיפניס

המאשימה

נגד

ליטל שרעבי

ע"י ב"כ עו"ד מירב בן שבת

הנאשמת

הכרעת דין

כללי:

1. בכתב אישום מתוקן שהוגש ביום 17/2/20 ייחסה המאשימה לנאשמת עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להן: "**החוק**").
2. המאשימה טוענת כי ביום 4/5/16 בפארק ציבורי "גונדה רוקח" בתל אביב, הגיעה שרית קוגן (להלן: "**המתלוננת**"), לבלות עם ילדיה, ישבה על ספסל והנאשמת דרשה ממנה לקום באומרה כי המקום שמור לחברתה שתגיע בעוד זמן קצר.
3. המתלוננת וילדיה עזבו את המקום ושבּוּ אליו לאחר זמן מה. בשלב זה צעקה הנאשמת על המתלוננת: "**אני יזיין אותך אם אני אראה אותך פה**".
4. בהמשך הנאשמת דחפה את המתלוננת אשר נפלה ארצה על ברכה השמאלית, סטרה למתלוננת ומשכה בשערותיה. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות סימנים אדומים ושפשוף בברך שמאל ושבר בציפורן ביד שמאל.
5. בהמשך הגיע למקום בעלה של המתלוננת, תומר קוגן, הנאשמת החלה לצעוק עליו: "**בוא תרביץ לי יא**".

עמוד 1

הומו יא קוקסינל" וכן "זיינתי את אשתך וקרעתי אותה בוא אני אזיין יא הומו יא קוקסינל".

6. הנאשמת כפרה במיוחד לה וטענה כי המתלוננת היא שתקפה אותה.

מהלך הדין:

7. מטעם התביעה העידו המתלוננת, חברתה שהייתה בזירת האירוע, השוטר שהגיע למקום, בעלה של המתלוננת ושוטרים שגבו הודעות הנאשמת וערכו עימות ביניהם.

8. הנאשמת העידה להגנתה וצינה כי חברותיה לא רצו לבוא להעיד ולכן ניתקה את קשריה עמן. כמו כן טענה הנאשמת שחברתה סיוון התייצבה פעמיים בתחנת המשטרה אך סרבו לגבות את עדותה.

9. כבר בשלב זה אציין כי עדי התביעה עשו עלי רושם אמין וכי אני מעדיף את גרסתם על פני גרסת הנאשמת.

10. ב"כ הראשון של הנאשמת שם את הדגש על דברים שנמסרו במשטרה ע"י חברתה של המתלוננת הגב' ספיר פליסיאן. בחקירתה הראשית מסרה העדה: **"...שמעתי את הנאשמת מקללת... אני הסתובבתי וראיתי, ראיתי כאילו שהיא תופסת את שרית מהשיער קופצת עליה ושרית שכבה והיא הייתה עליה..."**.

11. העדה מסרה כי החוקר שחקר אותה לא רשום נכון את דבריה, כשכתב ששרית קיללה את הנאשמת. גם במהלך חקירתה הנגדית עמדה על כך שדבריה נרשמו בצורה לא נכונה וכי המתלוננת לא קיללה ולא תקפה את הנאשמת.

12. שוכנעתי כי דבריה של גב' פליסיאן, כי ברישום דבריה במשטרה נהפכו היוצרות. קביעתי זו מבוססת לא רק על התרשמותי החיובית ממנה אלא על דברים נוספים שאפרט בהמשך.

13. גם לפי גרסת הנאשמת בפניי ובמשטרה, הנאשמת לא טענה כי המתלוננת קיללה אותה כפי שמפורט בהודעתה במשטרה של גב' פליסיאן. בפניי הנאשמת טענה: **"...ראיתי שהיא מחפשת אותי, ולא סתם באה לנדנדה ועברה ליד הנדנדה ונתנה לי דחיפה בכתף. באתי אליה ואמרתי לה 'אל תתעסקי איתי תזהרי להתעסק איתי' והיא באה לי עם היד בתוך הפרצוף ואמרה 'למה מי את?...'"**.

14. לאמור לעיל יש להוסיף את הדברים שמסרה גב' פליסיאן לשוטר עדי יצחק (ת/4): **"...הגיע אלי ספיר פליסיאן אשר מסרה שהאישה השנייה תקפה את שרית ללא שום ענין והתגרתה בה..."**.

15. רוב העובדות עד תחילת התקרית האלימה הן מוסכמות. ביום 4/5/16 הגיעה המתלוננת יחד עם חברתה ספיר פליסיאן לפארק הציבורי "גונדה רוקח" בתל אביב, והתיישבה על הספסל שהיה פנוי. הנאשמת דרשה ממנה לפנות את הספסל וטענה כי חברה שלה עתידה לשבת באותו ספסל.
16. לאחר חילופי דברים המתלוננת וספיר עברו לחלק השני של הגן וניתקו מגע עם הנאשמת.
17. כעבור כשעה היה מפגש נוסף בין הנאשמת למתלוננת ליד הנדנדות. לגבי מה שהתרחש במקום זה אני מקבל את גרסת המתלוננת וחברתה שנתמכת גם בראשית הודיה מצד הנאשמת בפני בעלה של המתלוננת כפי שיפורט בהמשך.
18. בהודעתה מיום 4/5/16 (ת/6) טענה הנאשמת כי התקרית האלימה החלה לאחר שהמתלוננת דחפה אותה עם הכתף שלה. היא אישרה כי לאחר התקרית אמרה למתלוננת: **"...מה לא הספיק לך, אני יקרע אותך תזהרי ממני..."**.
19. יודגש כי הנאשמת מסרה על שיחתה עם בעלה של המתלוננת בחקירותיה במשטרה. בעימות בינה לבין המתלוננת בניגוד לדבריה במשטרה טענה כי בעלה של המתלוננת היה נוכח בתקרית וכשנשאלה שאלות נוספות בעניין זה סירבה להשיב עליהם.
20. בהודעתה הראשונה מסרה הנאשמת כי המתלוננת שרטה אותה בפנים (השריטות צולמו) והפילה לה את הפאה. בהודעתה השנייה כעבור חודשיים הוסיפה כי המתלוננת שברה לה ציפורניים.
21. בעלה של המתלוננת מסר כי לא היה עד לתקרית האלימה, כיוון שהלך לקנות סיגריות. הוא שב לגינה כדי לאסוף את אשתו וילדיו. העד מסר בעדותו בפני: **"...סיפרו לי מה היה אז הלכתי לכיוון שלה ואז התחילה לצעוק ולקלל היא אמרה לי 'זיינתי את אשתך...בוא יא הומו יא קוקסינל בוא תרביץ לי...'".** בהמשך הוסיף כי הנאשמת אמרה לו: **"...זיינתי את אשתך וקרעתי אותה..."**.
22. בעדותה בפני מסרה המתלוננת כי לאחר חילופי הדברים כשהגיעו לגינה היא עזבה לגינה הגדולה. לגבי מה שארע ליד הנדנדות מסרה: **"...החזקתי אותו ביד(הכוונה לילדה הקטן) אני מתחילת ללכת ואז היא באה מאחורי והתחילה לצעוק לי ולקלל...בת זונה שרמוטה, אם תתקרבי לפה עוד פעם אני אהרוג אותך אני אזין אותך..."**.
23. בהמשך מסרה המתלוננת: **"...פתאום הרגשתי שמשו, פשוט נמשכתי מאחורה, משכה לי את השיער, השכיבה אותי ברצפה..."**. העדה מסרה כי נפצעה בברך ימין וציפורן נתלשה לה. בחקירתה הנגדית אישרה המתלוננת כי תלשה את הפאה של הנאשמת מתוך הגנה עצמית.

סיכום:

24. נוכח עדויותיהן המהימנות של המתלוננת וספיר פליסיאן, אני קובע כי הנאשמת קיללה את המתלוננת משכה בשיערה והפילה אותה ארצה. כתוצאה מהתקיפה נגרמו פגיעות למתלוננת כמפורט בכתב האישום.

25. הנאשמת אמרה את הדברים המפורטים בעדותו של בעלה של המתלוננת כפי שנמסרו על ידו. יש בדברים אלה משום ראשית הודיה סמוך לאחר האירוע.

26. אני דוחה את גרסת הנאשמת לגבי האירוע כבלתי מהימנה. אני קובע כי במהלך האירוע ומתוך הגנה עצמית שרטה המתלוננת את לחיה של הנאשמת וגרמה לנפילת הפאה שלה.

27. לאור כל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשמת בעבירה שיוחסה לה בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ח תמוז תש"פ, 20 יולי 2020, במעמד הצדדים